

R. Vidrányi
tegen
Commissie van de Europese Gemeenschappen
„Ambtenaar — Erkenning van ziekte als beroepsziekte”

Arrest van het Gerecht (Derde Kamer) van 12 juli 1990 447

Samenvatting van het arrest

1. *Ambtenaren — Sociale zekerheid — Verzekering tegen ongevallen en beroepsziekten — Medisch deskundigenonderzoek — Niet-contradictoire procedure — Rechtstreekse mededeling van medische documenten — Verplichting van administratie — Afwezigheid (Ambtenarenstatuut, artikelen 26 en 73; Regeling voor de verzekering tegen ongevallen en beroepsziekten, artikelen 17 tot en met 23)*
 2. *Ambtenaren — Sociale zekerheid — Verzekering tegen ongevallen en beroepsziekten — Medisch deskundigenonderzoek — Niet-contradictoire procedure — Recht van verweer — Grenzen — Horen van ambtenaar — Beoordelingsvrijheid van medische commissie (Ambtenarenstatuut, artikel 73)*
 3. *Ambtenaren — Sociale zekerheid — Verzekering tegen ongevallen en beroepsziekten — Medisch deskundigenonderzoek — Rechterlijk toezicht — Grenzen (Ambtenarenstatuut, artikel 73; Regeling voor de verzekering tegen ongevallen en beroepsziekten, artikel 28)*
1. Artikel 26 van het Statuut kan buiten het specifieke kader van de Regeling voor de verzekering van de ambtenaren tegen ongevallen en beroepsziekten niet tot grondslag dienen voor een procedure op tegenspraak met betrekking tot documenten van medische aard; tot deze documenten behoort de briefwisseling tussen de ambtenaar en de administratie in verband met een besluit houdende weigering om een ziekte als beroepsziekte te erkennen.

Geen enkele bepaling van de Regeling verplicht de instelling overigens, die gehele briefwisseling rechtstreeks aan de belanghebbende mee te delen.

De instelling kan er evenmin een verwijt van worden gemaakt, dat zij de in het kader van de procedure van de artikelen 17 tot en met 23 van de Regeling opgestelde medische rapporten, die zowel ten aanzien van de belanghebbende als ten aanzien van het tot aanstelling bevoegd gezag een vertrouwelijk karakter hebben, niet rechtstreeks aan de belanghebbende heeft meegedeeld door opneming in diens persoonsdossier of anderszins.

Genoemde procedure beoogt integendeel het medisch geheim te beschermen en in overeenstemming te brengen met de rechten van de ambtenaar, door hem via de arts van zijn keuze toegang te geven tot de hem betreffende medische documenten.

De documenten die verband houden met het krachtens artikel 17, lid 2, van de Regeling door de administratie verrichte onderzoek, moeten slechts in het persoonsdossier van de ambtenaar worden opgenomen indien de gegevens die zij bevatten, behalve voor de in de Regeling neergelegde procedure van belang kunnen zijn voor de ambtelijke positie van de belanghebbende, doordat de erin weergegeven feiten ten grondslag liggen aan de beoordeling van zijn kundigheden, prestaties of gedrag.

De Regeling voorziet niet in rechtstreekse mededeling van het rapport inzake het administratief onderzoek. Dit rapport is immers van medische aard, voor zover het betrekking heeft op wat in verband met een voorval tijdens het werk feitelijk is vastgesteld en wat als

uitgangspunt kan dienen voor een procedure tot erkenning van een arbeidsongeval of een beroepsziekte. Het onderzoek-rapport dient echter wel deel uit te maken van het „volledige medische rapport” waarvan de ambtenaar overlegging aan de arts van zijn keuze kan vragen en dat ter beschikking moet worden gesteld van de leden van de in artikel 23 van de Regeling bedoelde medische commissie.

2. Het staat ter beoordeling van de medische commissie, of en, zo ja, hoelang zij de belanghebbende dient te horen, met name gelet op het meer of minder volledige karakter van het medisch dossier waarover zij reeds beschikt.

Gelet op de aard van de werkzaamheden van de medische commissie, die er niet toe strekken een contradictoir debat te beslechten, wordt het horen van de betrokkene ook niet verlangd door de beginselen inzake het recht van verweer.

3. Het onderzoek van het Gerecht kan zich niet uitstrekken tot de eigenlijke medische bevindingen van de medische commissie, die als definitief moeten worden beschouwd wanneer zij op reguliere wijze tot stand zijn gekomen.

De toeschrijving van verzoekers geestesziekte aan zijn persoonlijkheidsstructuur en niet aan zijn werkomstandigheden of aan de houding van zijn meerderen, is een medische beoordeling, die het Gerecht niet kan toetsen dan voor zover het de motivering ervan betreft.

Aangezien de medische commissie niet is uitgegaan van een onjuiste opvatting van het begrip beroepsziekte en een begrijpelijk verband legt tussen de medische bevindingen en de daaraan verbonden con-

clusies, vertoont haar rapport geen motiveringsgebrek, evenmin als het op basis van dat rapport genomen besluit van de instelling om de ziekte van de ambtenaar niet als beroepsziekte te erkennen.

ARREST VAN HET GERECHT (Derde Kamer)

12 juli 1990 *

In zaak T-154/89,

R. Vidrányi, voormalig ambtenaar van de Commissie van de Europese Gemeenschappen, wonende te Luxemburg, vertegenwoordigd door B. Moutrier, advocaat te Luxemburg, domicilie gekozen hebbende aldaar ten kantore van genoemde advocaat, 16, avenue de la Porte-Neuve,

verzoeker,

tegen

Commissie van de Europese Gemeenschappen, vertegenwoordigd door haar juridisch adviseur J. Griesmar als gemachtigde, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg bij G. Kremlis, lid van haar juridische dienst, Centre Wagner, Kirchberg,

verweerster,

betreffende een beroep tot nietigverklaring van het besluit van de Commissie van 13 januari 1989 houdende weigering om verzoekers ziekte als beroepsziekte te erkennen,

* Procestaal: Frans.